

ישראל בנקיר

מיוזאון הקרמיקה, מיוזאון הארץ, תל-אביב 1975

Israel Banker is a young ceramist who was born (1943) in Russia and educated in Israel and Brazil. He studied ceramics for five years, first at the Sao Paulo Institute for Fine Arts and later at Studio D'ely and Studio Ruth (Sao Paulo). After coming to Israel in 1965, he worked for a period of two years in several local ceramic factories — "Lapid", "Na'aman" and "Pal-ceramic" — which gave him a knowledge of industrial ceramics.

The ceramics of Hannah Charag-Zuntz, which he first saw in a special exhibit at the Museum Haaretz (1967), made a very strong impression on Banker and eventually modified his own style. The influence of her work led him to explore the possibilities of natural clays and to prefer simple and basic shapes.

Today Banker has a studio in Haifa where he makes pottery on the wheel: delicate and thin-walled vessels which by their reddish-brown colour and natural gloss remind one of terra sigillata ware. For his pottery he uses a light and well-levigated clay (also serving for slip), which he prepares himself from raw materials containing the right amounts of metal oxides and fluxes. The raw materials he finds in special deposits at various places in the country. His vessels, covered by a very thin slip, are fired at 1050°C — 1250°C ., once only. This produces a soft and natural surface gloss, without recourse to wax polishing, burnishing or glazing.

Banker makes pottery both for decoration and for everyday use. His ceramics are simple, pleasant and uncluttered, subdued in colour, neatly and precisely finished, with the emphasis on the nature of the clay.

This is his first one-man exhibition. Previously he has participated in collective exhibitions: Salau Paulista de Belles Artes, Sao Paulo (1964, 1965); Applied Artistic Ceramics Exhibition, Museum Haaretz, Tel Aviv (1973, special mention); International Exhibition of Industrial Ceramics, Frankfurt on Main (1973).

ישראל בנקיר (1943) נולד ברוסיה והתחנך בארץ ובברזיל. במשך כחמש שנים למד קרמיקה, תחילה במכון האגודה לאמנויות יפות בסן-פאולו, ואחר-כך בבית-המלאכה לקרמיקה אמנותית של הקדרים הברזילאיים רות וד'אלי. בשנת 1965 עלה ארצה ועבד כשנתיים בבית-החרושת "לפיד", "נעמן" ו"פלקרמיק", בהם למד להכיר את תהליכי הקדרות התעשייתית. באותה עת עיצב כלים גם באופן עצמאי, עשויים ברוח המסורת הטכנית והקרמית שהביא עמו מברזיל.

מפנה מכריע בסגנון עבודתו, המשתקף גם בתערוכה זו, חל בעקבות היכרותו עם עבודותיה של חנה חרג-צונץ, עת הוצגו בשנת 1967 בתערוכה במוזיאון הארץ. בהשפעתה פנה להתמודד עם האפשרויות הגלומות בחומרים המקומיים והטבעיים, ובצורות הפשוטות והבסיסיות של מלאכת הקדרות.

בבית-המלאכה שלו בחיפה הוא יוצר על האבנים כלים עדינים ודקי-דפנות, העשויים מחומרים טבעיים בלבד, והמזכירים בגווניהם האדמתיים דמים ובברק העצמי שלהם את טכניקת כלי ה"טרה סיגילטה" הקדומים. את החומר לעבודותיו ולחיפוייו הוא מעבד בעצמו לטין דק ומפולס היטב, מחרסיות בעלות תכולה מיוחדת של תחמוצות מתכת ויסודות מתיכים, אשר מצא במקומות שונים בארץ. את הכלים המחופים בשכבה דקה הוא צורף בטמפרטורה של 1050°C — 1250°C פעם אחת בלבד, המעניקה להם ברק אפייני עדין ורך, למרות שאין כל שימוש בשעוה, מרוק או זיגוגים.

בשלב זה הוא מעצב כלי קרמיקה לשימוש יומיומי ולנוי, בצורות פשוטות ונעימות וללא תוספות מיותרות, בצבעים שקטים ובגימור דייקני, תוך הדגשת טבעיותו של החומר.

זוהי תערוכת-היחיד הראשונה שלו.

השתתף במספר תערוכות קבוצתיות: בסלון הלאומי לאמנויות יפות, סן-פאולו, 1964, 1965; בתערוכת מוצרי קרמיקה אמנותית-שימושית לתעשייה, מוזיאון הארץ, 1973 (ציון לשבח); ביריד הבינלאומי לקרמיקה תעשייתית, פרנקפורט, 1973.

ceramics museum, museum haaretz, tel aviv 1975

Israel Banker